Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (pátého senátu)

24. října 2013 *

„Řízení o předběžné otázce — Sociální zabezpečení — Nařízení (EHS) č. 1408/71 — Rodinná dávka — Bonus na dítě — Vnitrostátní právní úprava, která stanoví poskytování dávky jako zvýhodnění na dítě přiznávané z úřední povinnosti — Vyloučení souběhu rodinných dávek“

Ve věci C-177/12,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU podaná rozhodnutím Cour de cassation (Lucembursko) ze dne 29. března 2012, došlým Soudnímu dvoru dne 17. dubna 2012, v řízení

Caisse nationale des prestations familiales

proti

Salimu Lachhebovi,

Nadie Lachheb,

SOUDNÍ DVŮR (pátý senát),

ve složení T. von Danwitz, předseda senátu, E. Juhász, A. Rosas (zpravodaj), D. Šváby a C. Vajda, soudci,

generální advokát: M. Wathelet,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

— za Caisse nationale des prestations familiales A. Rodeschem, avocat,

— za Salima a Nadiu Lachhebovi C. Rimondinim, avocat,

— za Evropskou komisi V. Kreuschitzem a G. Rozetem, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

* Jednací jazyk: francouzština.

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článků 18 SFEU a 45 SFEU, čl. 1 písm. u) bodu i), článku 3 a čl. 4 odst. 1 písm. h) nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996 (Úř. věst. 1997, L 28, s. 1; Zvl. vyd. 15/03, s. 3), dále pozměněném nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 647/2005 ze dne 13. dubna 2005 (Úř. věst. L 117, s. 1, dále jen „nařízení č. 1408/71“), jakož i článku 7 nařízení Rady (EHS) č. 1612/68 ze dne 15. října 1968 o volném pohybu pracovníků uvnitř Společenství (Úř. věst. L 257, s. 2).

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi Caisse nationale des prestations familiales (dále jen „CNPF“) a p. a pí Lachhebovými, s bydlištěm ve Francii, z nichž jeden pracuje v Lucembursku a druhý ve Francii, ve věci rozhodnutí CNPF zahrnout dávku zvanou „bonus na dítě“ do základu pro výpočet výše rodinných dávek, které mají p. a pí Lachhebovi pobírat od lucemburského státu.

Právní rámec

Unijní právo

3 Body 1, 5, 8 a 10 odůvodnění nařízení č. 1408/71 zní následovně:

„vzhledem k tomu, že pravidla pro koordinaci vnitrostátních právních předpisů v oblasti sociálního zabezpečení spadají do rámce volného pohybu pracovníků, kteří jsou státními příslušníky členských států, a měla by proto přispívat ke zlepšení jejich životní úrovně a pracovních podmínek;

[...]

vzhledem k tomu, že je nezbytné v rámci uvedené koordinace zaručit uvnitř Společenství pracovníkům žijícím v členských státech a osobám jimi vyživovaným a pozůstalým po nich rovnost zacházení s ohledem na různé vnitrostátní právní předpisy;

[...]

vzhledem k tomu, že zaměstnané osoby a osoby samostatně výdělečně činné pohybující se ve Společenství by měly podléhat systému sociálního zabezpečení pouze jednoho členského státu, aby se zamezilo souběhu použitelných vnitrostátních právních předpisů a složitostem, které by z toho mohly vyplývat;

[...]

vzhledem k tomu, že k co nejúčinnějšímu zaručení rovnosti zacházení pro všechny pracovníky působící na území členského státu je vhodné jako obecné pravidlo stanovit, že se použijí právní předpisy členského státu, ve kterém dotyčná osoba vykonává zaměstnání nebo samostatnou výdělečnou činnost.“

4 Článek 1 tohoto nařízení uvádí definice použitelné v rámci tohoto nařízení.

5 Článek 1 písm. u) uvedeného nařízení zní takto:

„i) ‚rodinnými dávkami' [se] rozumějí veškeré věcné i peněžité dávky určené k pokrytí rodinných výdajů podle právních předpisů uvedených v čl. 4 odst. 1 písm. h), s výjimkou zvláštních příspěvků při narození nebo osvojení uvedených v příloze II;

ii) ‚rodinnými přídavky' [se] rozumějí pravidelně se opakující peněžité dávky poskytované výlučně s ohledem na počet a případně věk rodinných příslušníků".

6 Článek 3 odst. 1 téhož nařízení stanoví:

„S výhradou zvláštních ustanovení tohoto nařízení mají osoby s bydlištěm na území jednoho z členských států, na něž se vztahuje toto nařízení, stejná práva a povinnosti podle právních předpisů kteréhokoli členského státu jako státní příslušníci uvedeného státu."

7 Podle čl. 4 odst. 1 písm. h) nařízení č. 1408/71 se toto nařízení použije na všechny právní předpisy týkající se odvětví sociálního zabezpečení v oblasti rodinných dávek.

8 Podle svého čl. 4 odst. 2 se nařízení č. 1408/71 vztahuje na všechny obecné a zvláštní systémy sociálního zabezpečení, ať již jsou příspěvkové nebo nepříspěvkové, a na systémy týkající se povinností zaměstnavatele nebo vlastníka lodi ohledně dávek uvedených v odstavci 1.

9 Článek 5 uvedeného nařízení zní následovně:

„Členské státy upřesní v prohlášeních, oznámených a zveřejněných v souladu s článkem 97, právní předpisy a systémy uvedené v čl. 4 odst. 1 a 2, zvláštní nepříspěvkové dávky uvedené v čl. 4 odst. 2a, minimální dávky uvedené v článku 50 a dávky uvedené v článcích 77 a 78."

10 Článek 13 uvedeného nařízení, nadepsaný „Obecná pravidla", stanoví:

„1. S výhradou článků 14c a 14f podléhají osoby, na které se vztahuje toto nařízení, pouze právním předpisům jediného státu. Tyto právní předpisy se určují v souladu s touto hlavou.

2. S výhradou článků 14 až 17

a) osoba zaměstnaná na území jednoho členského státu podléhá právním předpisům uvedeného státu, i když má bydliště na území jiného členského státu nebo i když podnik nebo zaměstnavatel, který ji zaměstnává, má sídlo nebo místo podnikání na území jiného členského státu;

[...]"

11 Článek 73 nařízení č. 1408/71 stanoví:

.„Zaměstnaná osoba nebo osoba samostatně výdělečně činná podléhající právním předpisům členského státu má nárok pro své rodinné příslušníky, kteří mají bydliště v jiném členském státě, na rodinné dávky stanovené právními předpisy prvního členského státu, jako by měli bydliště na jeho území, není-li v příloze VI stanoveno jinak."

12 Článek 76 tohoto nařízení zní následovně:

„1. Pokud jsou po stejnou dobu pro stejného rodinného příslušníka a z důvodu výkonu povolání rodinné dávky stanoveny právními předpisy členského státu, na jehož území mají rodinní příslušníci bydliště, pozastavuje se nárok na rodinné dávky náležející v souladu s právními předpisy jiného členského státu, případně podle článků 73 nebo 74, do výše stanovené právními předpisy prvního členského státu.

2. Jestliže žádost o dávky není podána v členském státě, na jehož území mají rodinní příslušníci bydliště, může příslušná instituce jiného členského státu použít odstavce 1, jako by dávky byly přiznány v prvním členském státě.“

13 Článek 7 odst. 1 a 2 nařízení č. 1612/68 stanoví:

„1. S pracovníkem, který je státním příslušníkem členského státu, nesmí být na území jiného členského státu z důvodu jeho státní příslušnosti zacházeno jinak než s tuzemskými pracovníky, jde-li o podmínky zaměstnávání a pracovní podmínky, zejména z oblasti odměňování, propouštění a návratu k povolání nebo opětného zaměstnání, pokud se stal nezaměstnaným.

2. Požívá stejné sociální a daňové výhody jako tuzemští pracovníci.“

14 Článek 10 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 574/72 ze dne 21. března 1972, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení č. 1408/71 (Úř. věst. L 74, s. 1; Zvl. vyd. 05/01, s. 83), ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením č. 118/97 (dále jen „nařízení č. 574/72“), stanoví:

„a) Nárok na rodinné dávky nebo přídavky náležející podle právních předpisů [členského státu], podle kterých nepodléhá získání nároku na ně podmínce pojištění, zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti, se pozastavuje, jestliže po stejnou dobu nebo [a] pro stejného rodinného příslušníka dávky náležejí buď pouze podle vnitrostátních právních předpisů jiného členského státu, nebo podle článků 73, 74, 77 nebo 78 nařízení [č. 1408/71], do výše těchto dávek.

b) Pokud je však výdělečná činnost vykonávána na území prvního členského státu:

i) v případě dávek náležejících buď pouze podle vnitrostátních právních předpisů jiného členského státu, nebo podle článků 73 nebo 74 nařízení, osobě mající nárok na rodinné dávky nebo osobě, které jsou dávky vypláceny, pozastavuje se nárok na rodinné dávky náležející buď pouze podle vnitrostátních právních předpisů uvedeného jiného členského státu, nebo podle uvedených článků, do výše částky rodinných dávek stanovených právními předpisy členského státu, na jehož území má rodinný příslušník bydliště. Náklady na dávky vyplácené členským státem, na jehož území má rodinný příslušník bydliště, nese uvedený členský stát;

[...]“

15 Je třeba podotknout, že nařízení č. 1408/71 bylo nahrazeno nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 166, s. 1) a dále že nařízení č. 574/72 bylo nahrazeno nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ze dne 16. září 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení č. 883/2004 (Úř. věst. L 284, s. 1), přičemž tato nová nařízení vstoupila podle článku 91 nařízení č. 883/2004 a článku 97 nařízení č. 987/2009 v platnost dne 1. května 2010. Vzhledem k rozhodné době z hlediska skutkového stavu ve věci v původním řízení se však na projednávanou věc vztahují nařízení č. 1408/71 a 574/72.

Lucemburské právo

16 Zákon ze dne 21. prosince 2007, kterým se zavádí zákon o bonusu na dítě (*Mémorial A* 2007, s. 3949), změnil počínaje rokem 2008 systém slevy na dani na dítě upravený lucemburskými právními předpisy. Uvedený zákon v hlavě II článku 5 uvádí:

„Zavádí se zákon ze dne 21. prosince 2007 o bonusu na dítě.

Ustanovení výše uvedeného zákona zní takto:

.Článek 1.

Za každé dítě, které žije ve společné domácnosti s otcem a matkou nebo v domácnosti jednoho z rodičů, který sám zajišťuje jeho výchovu a výživu, a které zakládá nárok na rodinné přídavky podle článku 1 pozměněného zákona ze dne 19. června 1985 o rodinných přídavcích a o zřízení Caisse nationale des prestations familiales [(*Mémorial A* 1985, s. 680)], je z úřední povinnosti poskytován bonus na dítě k slevě na dani upravené v článku 122 pozměněného zákona o daních z příjmů ze dne 4. prosince 1967.

Článek 2:

Bonus na dítě činí 922,5 [eur] ročně. Vyplácí se v průběhu zdaňovacího období, k němuž se vztahuje, za podmínek, které budou stanoveny velkovévodským nařízením podle článku 6.

[CNPF] splní svou povinnost vyplacením dávky příjemci rodinných přídavků podle čl. 5 prvního a čtvrtého pododstavce, nebo v případě dítěte, jehož výchovu a výživu zajišťuje sám jeden z rodičů, rodiči, který je příjemcem podle čl. 5 druhého pododstavce první věty pozměněného zákona ze dne 19. června 1985 o rodinných přídavcích a o zřízení Caisse nationale des prestations familiales, společně s platbou rodinných přídavků.

[...]

Článek 4.

K provádění tohoto zákona se s případnými terminologickými úpravami použijí mimo jiné čl. 23 druhý až třetí pododstavec, články 24, 26, 27, 28, 29, 30, 31 pozměněného zákona o rodinných přídavcích a o zřízení Caisse nationale des prestations familiales ze dne 19. června 1985 a čl. 208 čtvrtý pododstavec, čl. 273 pátý pododstavec, článek 276, čl. 278 první a druhý pododstavec, články 291, 292a, čl. 302 čtvrtý pododstavec, články 311, 333 a čl. 334 první pododstavec zákoníku sociálního zabezpečení.

Článek 5.

V první větě prvního pododstavce článku 6 pozměněného zákona o rodinných přídavcích a o zřízení Caisse nationale des prestations familiales ze dne 19. června 1985 se za slova ‚na začátek školního roku' vkládá ‚bonus na dítě'.

Článek 6.

Velkovévodské nařízení může stanovit prováděcí pravidla k tomuto zákonu'.

[...]"

17 Článek 29 zákona ze dne 19. června 1985 o rodinných přídavcích a o zřízení Caisse nationale des prestations familiales, na který článek 4 zákona ze dne 21. prosince 2007 o bonusu na dítě odkazuje jako na prováděcí ustanovení, se v důsledku nabytí účinnosti zákona ze dne 13. května 2008 o zavedení jednotného statusu (*Mémorial* A 2008, s. 790), stal článkem 317 zákoníku sociálního zabezpečení. Uvedený článek 29 zní:

„Na jedno dítě je vždy poskytována pouze jedna dávka stejné povahy.

Velkovévodské nařízení stanoví pravidla k vyloučení nebo omezení souběhu – do výše nejvyššího přídavku – dávek upravených touto knihou a dávek stanovených k týmž účelům jiným než lucemburským systémem."

18 Článek 1 velkovévodského nařízení ze dne 19. prosince 2008, které stanoví podmínky vyplácení bonusu na dítě od roku 2009 (*Mémorial* A 2008, s. 3305, dále jen „velkovévodské nařízení ze dne 19. prosince 2008"), přijatého k provedení článku 6 zákona ze dne 21. prosince 2007 o bonusu na dítě, stanoví:

„Počínaje 1. lednem 2009 je bonus na dítě vyplácen v měsíčních částkách ve výši 76,88 [eur] na dítě za každý měsíc, v němž dítě, za které bonus přísluší, uvedené v článku 1 zákona ze dne 21. prosince 2007 o bonusu na dítě, zakládá nárok na plnou výši rodinných přídavků.[...]

Odchylně od prvního pododstavce je bonus ve výši 76,88 [eur] na dítě za každý měsíc, v němž dítě, za které bonus přísluší, zakládá nárok na vyrovnávací rodinné dávky poskytované na základě povinné účasti [na] na lucemburském sociálním zabezpečení, součástí vyrovnávacího doplatku. Vyrovnávací doplatek je vyplácen ročně nebo pololetně po předložení potvrzení o vyplacení jiných než lucemburských dávek pobíraných během sledované doby.

Výplata bonusu se provádí stejným způsobem jako výplata rodinných přídavků."

Spor v původním řízení a předběžné otázky

19 Pan a paní Lachhebovi mají společně se svými dětmi bydliště v Mondelange (Francie). Ze spisu předloženého Soudnímu dvoru vyplývá, že p. Lachheb je zaměstnán v Lucembursku, zatímco jeho manželka pracuje ve Francii, a dále že p. a pí Lachhebovi mají podle lucemburských právních předpisů nárok na vyplácení „vyrovnávacího doplatku" ze strany CNPF, jehož výše odpovídá rozdílu mezi rodinnými dávkami, na které mají nárok od státu, v němž je p. Lachheb zaměstnán, tj. Lucemburského velkovévodství, a dávkami, na které si mohou činit nárok od státu svého bydliště, tj. Francouzské republiky.

20 Na základě námitek p. a pí Lachhebových řídící výbor CNPF potvrdil rozhodnutí předsedy CNPF, které počínaje dubnem 2009 zohlednilo bonus na dítě, na který měli p. a pí Lachhebovi podle lucemburských právních předpisů nárok, pro výpočet vyrovnávacího doplatku podle čl. 1 druhého pododstavce velkovévodského nařízení ze dne 19. prosince 2008.

21 Na základě žaloby p. a pí Lachhebových změnila Conseil arbitral de la sécurité sociale (rozhodčí rada sociálního zabezpečení) toto rozhodnutí rozsudkem ze dne 7. února 2011, když na základě článku 95 Ústavy odmítla použít velkovévodské nařízení ze dne 19. prosince 2008 z důvodu jeho rozporu se zákonem ze dne 21. prosince 2007 o bonusu na dítě, neboť uvedený zákon zaručuje, že daňová zvýhodnění na děti zakládající nárok na rodinné přídavky jsou poskytována formou bonusu na dítě z úřední povinnosti. Uvedená rozhodčí rada rozhodla, že p. a pí Lachhebovi mají za období od dubna 2009 nárok na zachování bonusu na dítě poskytovaného z úřední povinnosti ke slevě na dani.

22 CNPF podala proti tomuto rozsudku kasační opravný prostředek k předkládajícímu soudu, na jehož podporu uplatnila pět důvodů, z nichž první tři vycházejí z porušení, neuplatnění, nesprávného uplatnění nebo nesprávného výkladu čl. 1 písm. u) bodu i), čl. 3 odst. 1, čl. 4 odst. 1 písm. h) a čl. 76 odst. 1 nařízení č. 1408/71, jakož i článku 10 nařízení č. 574/72.

23 Předkládající soud poukazuje na to, že lucemburské právní předpisy pokládají jimi upravený bonus na dítě za rodinnou dávku, na kterou se vztahují pravidla o vyloučení souběhu stanovená v této oblasti.

24 Podle uvedeného soudu je mechanismus vyrovnávacího doplatku, který byl převzat z unijního práva a na který se odvolává velkovévodské nařízení ze dne 19. prosince 2008, relevantní, uplatní-li se na dávku, která je kvalifikována jako rodinná dávka ve smyslu čl. 1 bodu u) písm. i) a čl. 4 odst. 1 písm. h) nařízení č. 1408/71. Naproti tomu v případě, že by se mechanismus vyrovnávacího doplatku uplatnil na zvýhodnění, která nejsou dávkami sociálního zabezpečení ve smyslu uvedeného nařízení, takové uplatnění, jehož důsledkem by bylo odepření části příhraničních pracovníků, kteří se přemisťují z jiných členských států do Lucemburska za účelem výkonu výdělečné činnosti, platby bonusu na dítě v plné výši, ačkoli tento bonus by byl v plné výši poskytnut pracovníkům s bydlištěm v Lucembursku, by mohlo představovat diskriminační opatření ve smyslu článku 7 nařízení č. 1612/68, článků 18 SFEU a 45 SFEU, jakož i článku 3 nařízení č. 1408/71.

25 Vzhledem k tomu, že Cour de cassation má určité pochybnosti o kvalifikaci takové dávky, jako je bonus na dítě upravený lucemburskými právními předpisy, jako rodinné dávky ve smyslu čl. 1 písm. u) bodu i) a čl. 4 odst. 1 písm. h) nařízení č. 1408/71, rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Představuje taková dávka, jako je dávka upravená zákonem ze dne 21. prosince 2007 o bonusu na dítě, rodinnou dávku ve smyslu čl. 1 písm. u) bodu i) a čl. 4 odst. 1 písm. h) nařízení [č. 1408/71]?

2) V případě záporné odpovědi na první otázku, brání články 18 [SFEU] a 45 [SFEU], článek 7 nařízení [č. 1612/68] nebo článek 3 nařízení [č. 1408/71] takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, na jejímž základě je poskytování takové dávky, jako je dávka upravená zákonem ze dne 21. prosince 2007 o bonusu na dítě, pracovníkům, kteří vykonávají výdělečnou činnost na území dotyčného členského státu a spolu s rodinnými příslušníky mají bydliště na území jiného členského státu, pozastaveno až do výše částky rodinných dávek, jež rodinným příslušníkům náleží podle právních předpisů členského státu bydliště, jelikož se podle vnitrostátní právní úpravy na dotyčnou dávku uplatní pravidla o vyloučení souběhu rodinných dávek upravená v článku 76 nařízení [č. 1408/71] a v článku 10 nařízení [č. 574/72]?“

K předběžným otázkám

K první otázce

26 V rámci první otázky se předkládající soud snaží zjistit, zda čl. 1 písm. u) bod i) a čl. 4 odst. 1 písm. h) nařízení č. 1408/71 musí být vykládány v tom smyslu, že taková dávka, jako je bonus na dítě zavedený zákonem ze dne 21. prosince 2007 o bonusu na dítě, představuje rodinnou dávku ve smyslu uvedeného nařízení.

27 Je třeba předeslat, že podle znění čl. 4 odst. 1 nařízení č. 1408/71, který výslovně zmiňuje „právní předpisy týkající se odvětví sociálního zabezpečení“, spadají do věcné působnosti tohoto nařízení všechny právní předpisy členských států týkající se odvětví sociálního zabezpečení vyjmenovaných v bodech a) až h) téhož ustanovení.

28 Konkrétně Soudní dvůr opakovaně rozhodl, že rozdíl mezi dávkami, které nespadají do rozsahu působnosti nařízení č. 1408/71, a dávkami, které do něj spadají, spočívá především ve znacích, které zakládají každou dávku, zejména v jejím účelu a podmínkách jejího poskytování, a neodvíjí se od skutečnosti, zda vnitrostátní právní předpisy kvalifikují tuto dávku jako dávku sociálního zabezpečení (viz rozsudek ze dne 16. července 1992, Hughes, C-78/91, Recueil, s. I-4839, bod 14). Navíc Soudní dvůr měl příležitost upřesnit, že charakteristické rysy, které jsou pouze formální, nelze považovat za skutečnosti rozhodné pro klasifikaci dávek (viz rozsudek ze dne 11. září 2008, Petersen, C-228/07, Sb. rozh. s. I-6989, bod 21 a citovaná judikatura). Z toho vyplývá, že skutečnost, že dávka spadá pod vnitrostátní daňové předpisy, není pro posouzení jejích zakládajících znaků rozhodující.

29 Při tomto posouzení je zaprvé třeba zkoumat, zda takový bonus na dítě, který je předmětem věci v původním řízení, musí být považován za „dávku sociálního zabezpečení“ ve smyslu nařízení č. 1408/71.

30 Podle ustálené judikatury může být dávka považována za dávku sociálního zabezpečení tehdy, je-li příjemci poskytnuta na základě právními předpisy vymezené situace, aniž by došlo k individuálnímu a diskrečnímu posouzení osobních potřeb, a vztahuje-li se k některému z rizik výslovně uvedených v čl. 4 odst. 1 nařízení č. 1408/71 (viz zejména rozsudek ze dne 21. července 2011, Stewart, C-503/09, Sb. rozh. s. I-6497, bod 32 a citovaná judikatura).

31 Jak tvrdí CNPF a Komise, dávka dotčená v původním řízení je automaticky poskytována na vyživované dítě k pokrytí výdajů na výživu tohoto dítěte a odpovídá paušální částce, která se přiznává automaticky bez jakékoli spojitosti s příjmy nebo daněmi žadatele. Taková dávka, jako je dávka dotčená v původním řízení, tudíž vskutku představuje dávku sociálního zabezpečení.

32 Soudní dvůr mimoto již rozhodl, že způsob financování dávky není pro kvalifikaci této dávky jako dávky sociálního zabezpečení relevantní, jak to dokládá skutečnost, že podle čl. 4 odst. 2 nařízení č. 1408/71 nejsou z působnosti tohoto nařízení vyloučeny nepříspěvkové dávky (viz výše uvedený rozsudek Hughes, bod 21). Stejně tak měl Soudní dvůr příležitost upřesnit, že právní mechanismus, který členský stát použije pro poskytování dávky, není pro kvalifikaci této dávky jako dávky sociálního zabezpečení relevantní (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. března 2001, Offermanns, C-85/99, Recueil, s. I-2261, bod 46).

33 Zadruhé je třeba určit konkrétní povahu dávky dotčené v původním řízení. Pro rozlišení jednotlivých kategorií dávek sociálního zabezpečení je třeba vzít v úvahu riziko, k jehož krytí se každá z dávek poskytuje (rozsudek ze dne 18. července 2006, De Cuyper, C-406/04, Sb. rozh. s. I-6947, bod 27).

34 Konkrétně podle čl. 1 písm. u) bodu i) nařízení č. 1408/71 „se ‚rodinnými dávkami‘ rozumějí veškeré věcné i peněžité dávky určené k pokrytí rodinných výdajů“. Soudní dvůr v tomto ohledu rozhodl, že rodinné dávky slouží jako sociální pomoc pracovníkům pečujícím o rodinu, na jejímž financování se podílí celá společnost (viz rozsudky ze dne 4. července 1985, Kromhout, 104/84, Recueil, s. 2205, bod 14, jakož i ze dne 19. září 2013, Hliddal a Bornand, C-216/12 a C-217/12, bod 54 a citovaná judikatura).

35 Výraz „pokrytí rodinných výdajů“, obsažený v čl. 1 písm. u) bodu i) nařízení č. 1408/71, musí být vykládán v tom smyslu, že se vztahuje zejména na veřejný příspěvek do rodinného rozpočtu, určený ke zmírnění břemen plynoucích z výživy dětí (výše uvedený rozsudek Offermanns, bod 41, a rozsudek ze dne 7. listopadu 2002, Maaheimo, C-333/00, Recueil, s. I-10087, bod 25).

36 Ve věci v původním řízení je nutno konstatovat, jak to zdůrazňují CNPF a Komise a jak to vyplývá ze spisu předloženého Soudnímu dvoru, že bonus na dítě, který je vyplácen na každé vyživované dítě, představuje veřejný příspěvek do rodinného rozpočtu, určený ke zmírnění břemen plynoucích z výživy dětí, a tudíž představuje rodinnou dávku ve smyslu článku 1 písm. u) bodu i) nařízení č. 1408/71.

37 V tomto ohledu skutečnost, že má veřejný příspěvek do rodinného rozpočtu podobu peněžité dávky vyplácené na základě vnitrostátního daňového práva a že se bonus na dítě svým původem váže ke slevě na dani na dítě, nezpochybňuje kvalifikaci takové dávky jako „rodinné dávky“, na základě zásad připomenutých v bodě 32 tohoto rozsudku.

38 Ze všech výše uvedených úvah vyplývá, že taková dávka, jako je bonus na dítě, který je předmětem věci v původním řízení, představuje rodinnou dávku ve smyslu čl. 1 písm. u) bodu i) nařízení č. 1408/71.

39 Na první otázku je tudíž třeba odpovědět tak, že čl. 1 písm. u) bod i) a čl. 4 odst. 1 písm. h) nařízení č. 1408/71 musejí být vykládány v tom smyslu, že taková dávka, jako je bonus na dítě zavedený zákonem ze dne 21. prosince 2007 o bonusu na dítě, představuje rodinnou dávku ve smyslu tohoto nařízení.

Ke druhé otázce

40 Vzhledem k odpovědi podané na první otázku není namístě na druhou otázku odpovídat.

K nákladům řízení

41 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení vzhledem ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (pátý senát) rozhodl takto:

Článek 1 písm. u) bod i) a čl. 4 odst. 1 písm. h) nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996, dále pozměněném nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 647/2005 ze dne 13. dubna 2005, musí být vykládány v tom smyslu, že taková dávka, jako je bonus na dítě zavedený zákonem ze dne 21. prosince 2007 o bonusu na dítě, představuje rodinnou dávku ve smyslu tohoto nařízení.

Podpisy.